

ת"פ 15868/11/20 - מדינת ישראל נגד Mariia Chovnluk

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15868-11-20 מדינת ישראל נ' Chovnluk
תיק חיזוני: 539432/19

מספר בקשה: 23

בפני כבוד השופט, סגן נשיא ארץ נוריאל
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד Mariia Chovnluk
נאשמה

החלטה

1. לפני בקשה הנאשמת להוספת ראייה חדשה, לפי סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ"), לאחר שמייעת הראיות בתיק והגשת סיכומים מטעם המ雅思ימה וטרם הגשת סיכומים מטעם הנאשמת.

טענות הצדדים

2. ב"כ הנאשמת ביקש להגיש מסמך רפואי ע"ש המתלוונת מיום 28.11.2018 (להלן: "המסמך") אשר נמסר לו בעקבות החלטת בית המשפט (כב' הנשאה, השופט עינת רון ז"ל) בבקשת שהגיש לפי סעיף 108 לחסד"פ.

3. ב"כ הנאשמת טען כי המסמך לא הגיע לבית המשפט במהלך דיוני ההוכחות בשגגה ובשל תוכנו הנוגע למצבה הרפואי של המתלוונת טרם האירוע הנטען בכתב האישום, יש לו חשיבות רבה להכרעה בתיק. על כן, לשם מניעת עייפות דין, עתר לאפשר לו להגישו כתע.

4. המ雅思ימה התנגדה לבקשת. לדידה, קבלת בקשה הנאשמת תפגע בעקרון סופיות הדיון ואין מדובר במקרה חריג המאפשר סטייה מעקרון זה. המסמך היה בידי ההגנה ובידיעתה במהלך שמייעת הראיות בתיק ולא הייתה כל מניעה להגישו. יתר על כן, הגשוו בשלב זה של ההליך אינה מאפשרת לב"כ המ雅思ימה לחזור את עורף המסמך אודות תוכנו אודות הקשר לכואורה בין האירוע הנטען בכתב האישום. כמו כן, המתלוונת לא נשאה אודותיו /או התוכן הרפואי המצוין בו. על כן, אין מדובר בראייה שהגשתה מתבקשת לצורך הבקרה ביחס לראייה קיימת, אלא בבקשת להגשת ראייה חדשה ויש לדוחתה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

5. הלכה היא כי בעלי הדין יביאו ראיותיהם במהלך審mitt הראיות. החירג לכך נקבע בהוראת סעיף 167 לחס"פ:

"**סיומו בעלי דין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד - ואילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט.**".

6. סמכות בית המשפט להטייר הבאת ראיות נוספת על פי סעיף 167 לחס"פ משתרעת גם על השלב שלאחר הסיכומים, אף לאחר מתן הכרעת הדין ובטרם ניתן גזר הדין. ואולם, הפעלת סמכות זו תאה נדרה וחירגה יותר ככל שהבקשה תוגש בשלב מתקדם יותר של ההליך. עוד נקבע שנקיטתה בצעד חירג זה תיעשה רק כאשר הדבר נדרש לשם עשיית צדק ומונעת עיוות דין (ע"פ 951/80 **קניר נ' מדינת ישראל** (להלן: "ענין קניר"); ע"פ 5874/00 **לזרובסקי נ' מדינת ישראל** (7.6.2001); רע"פ 346/14 **מרדינגר נ' מדינת ישראל** (18.10.2015)).

7. ההחלטה קבעה מבחנים לקבלת ראייה לאחר שהסתיים שלב הבאת הראיות במשפט. נקבעו שלושה שיקולים עיקריים, שאוטם יש לשקל בעת הכרעה בבקשת הגשת ראייה חדשה: הראשון, האפשרות שameda בפני המבקש להשיג את הראייה הנוספת במהלך הדיון; השני, האינטרס בדבר השמירה על עקרון סופיות הדיון; השלישי, משקללה הסוגי של הראייה הנוספת, קרי הסיכוי שהגשתה תביא לשינוי תוצאות המשפט (ע"פ 2848/14 **סיגר נ' מדינת ישראל** (2014)).

8. פים לעניין זה דבריו השופט א' ברק (כתוארו אז) בענין קניר:

"בצד הכלל, כי הראיות ערכיות להיות מוכאות בזמן הרגיל והמקובל, יש להכיר בשיקול- דעת בית המשפט לטסות מהכלל, במקרה שהוא ימצא זאת לנוח. הפעלת שיקול-דעת זה אינה צריכה להיות עניין שבשגרה. יש להניח, כי ככל שהצד התרחק מהמועד הקבוע בחוק להבאת ראיות, וככל שהמשפט מתקרב מתן פסק דין, כך יקשה לשכנוע את בית המשפט להפעיל את שיקול הדעת, אך הסמכות לכך קיימת תמיד. בית המשפט שקול את צורכי הנאשם מזה ואת צורכי החברה מזה. במסגרת שיקוליו אלה יעמיד בית המשפט בראש מעינינו את השיקול, שלא יגרם עיוות דין לנאים... עיוות דין ממשמעו, בהקשר זה, פגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן כראוי."

9. בעניינו, המסמן הרפואי אותו מבקשת הנאשם להגיש היה מצוי בידי ב"כ הנאשם בעת審mitt הראיות. המתלוונת, בחקירותיה בבית המשפט, לא נשאלת אודות המסמן ותוכנו. בכך הדבר כי המסמן מפרט את מצבאה הרפואי של המתלוונת טרם האירוע הנטען בכתב האישום ועל פניו, נוכח טיפול של טענות ההגנה בתיק באשר למצבאה הרפואי, תוכנו יכול להיות מהותי. אולם, במקרה זה, גם עורך המסמן, לא

מחקר אודוטיו ואודות הקשר האפשרי בין תוכנו לבין האירוע הנטען בכתב האישום. התרת הגשת המסמך בשלב זה, לאחר הבאת הראיות, תהווה, למעשה, מעין "מקצת שיפורים" לראיות שהגישה ההגנה בשלב הבאת הראיות. מאחר שהוגשו מסמכים רפואיים אחרים בעניינה של המתלוונת במהלך שמיעת הראיות, לא מצאתי כי אי הגשת המסמך המבוקש יגרום לעיוות דין לנשمة ויפגע ביכולתה להתגונן כראוי.

10. על כן, לא מצאתי להיעתר לבקשתה. הבקשה נדחתת.

ההחלטה מועבר אל הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.